

Stará Obora II

Obora je ohrazena 24 km plotu. Leží v přírodní oblasti středočeská pahorkatina. Průměrná teplota zde je 7,8 °C a srážky kolísají mezi 600 – 650 mm.Nejvýše položeným bodem je Velký Kameník (575 m. n. m.). Dřevinná skladba je tvořena z 51 % smrkem s příměsí borovice, modřínu a jedle, z listnatých dřevin ze 49 % dubem s příměsí buku, lípy, břízy a olše. Nejstarší duby mají 400 let a jsou pozůstatky původních porostů. V oboře tvoří překrásné archaické scenérie. Původní smrky středního Povltaví mají cca 260 – 280 let. Mezi introdukované dřeviny, které zde můžeme najít, patří jedle obrovská, borovice vejmutovka, douglaska tisolistá, jedlovec kanadský, jedle balzámová, borovice žlutá, dub červený a bahenní a liliovník tulipánokvětý.

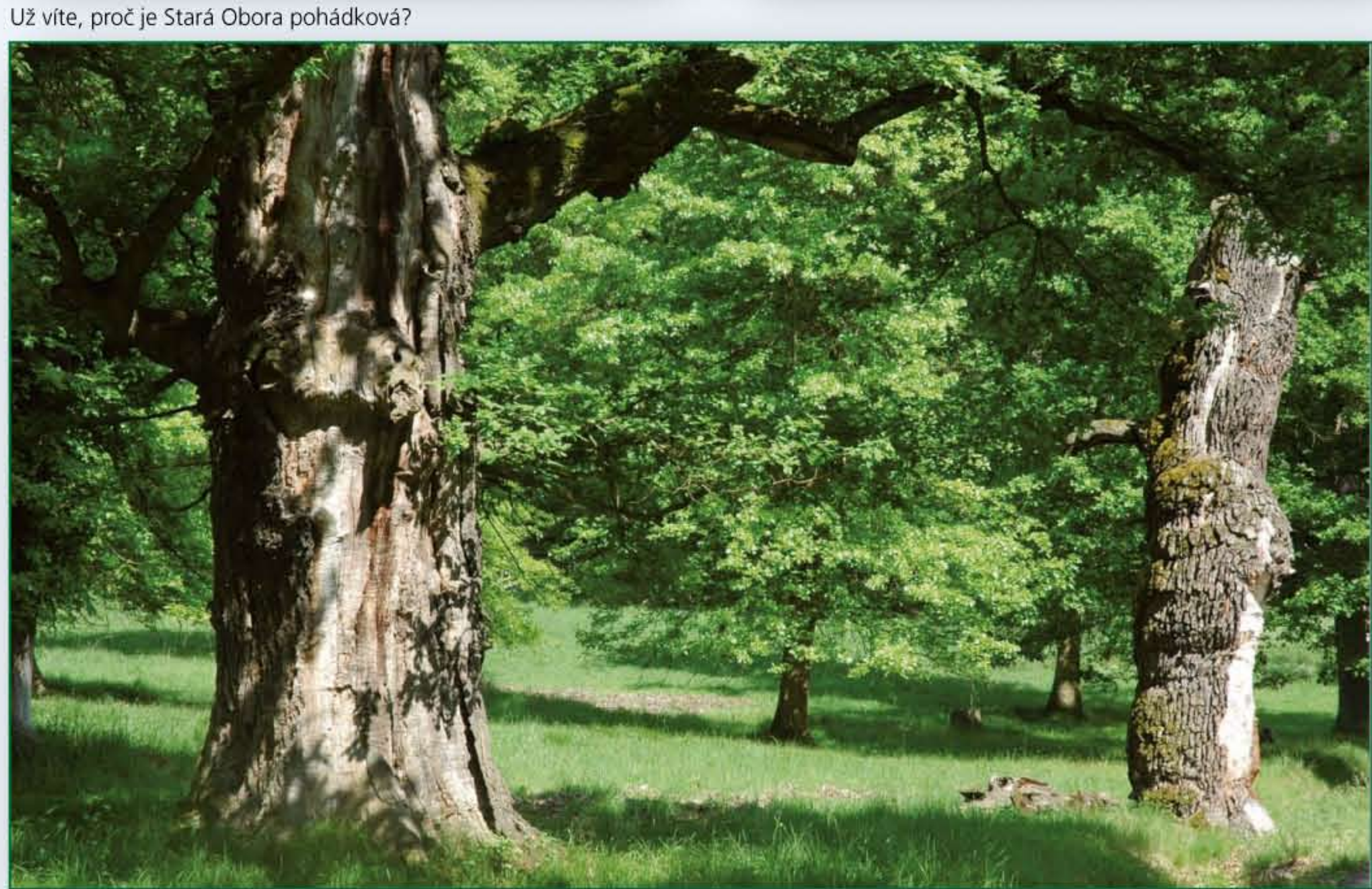
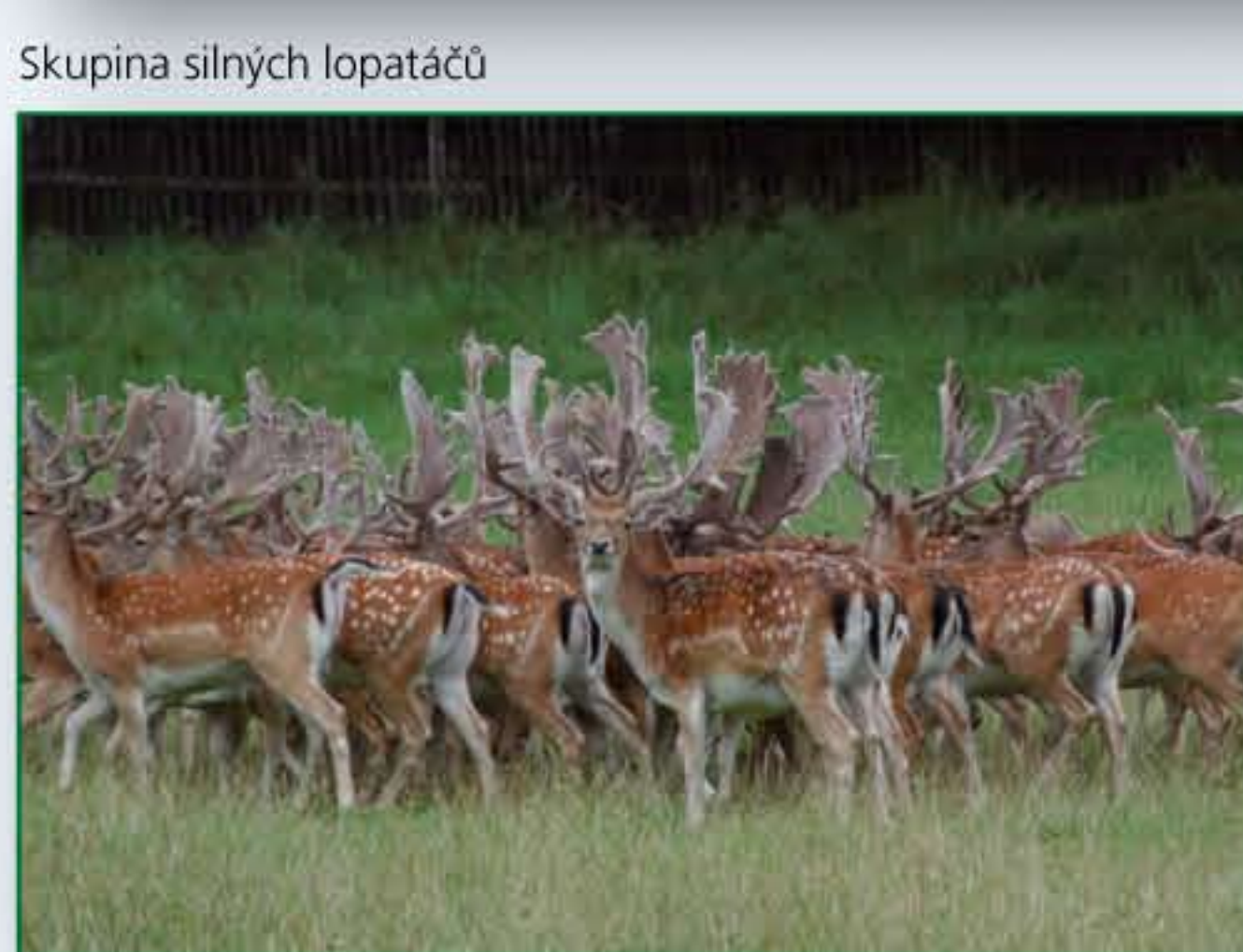
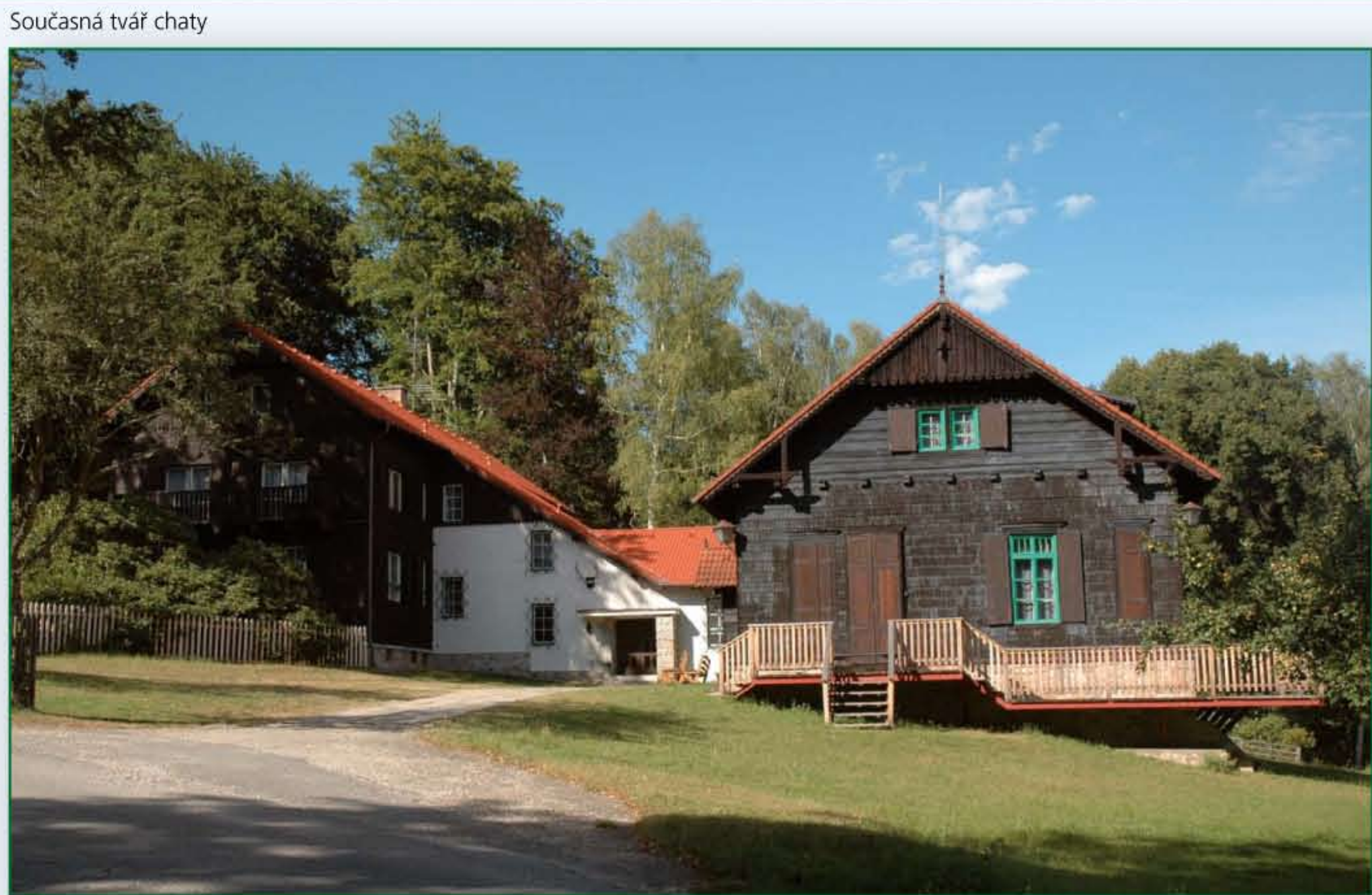
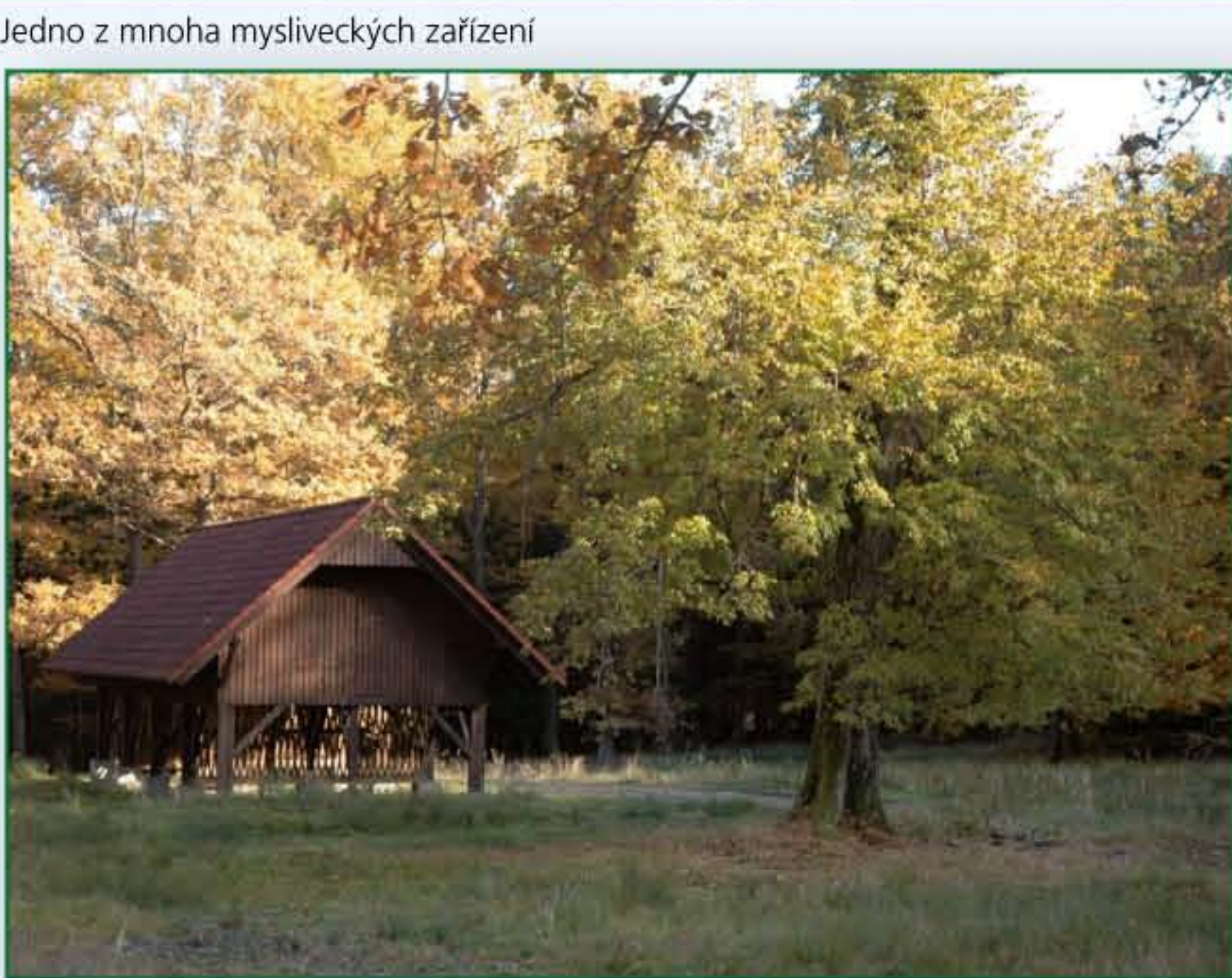
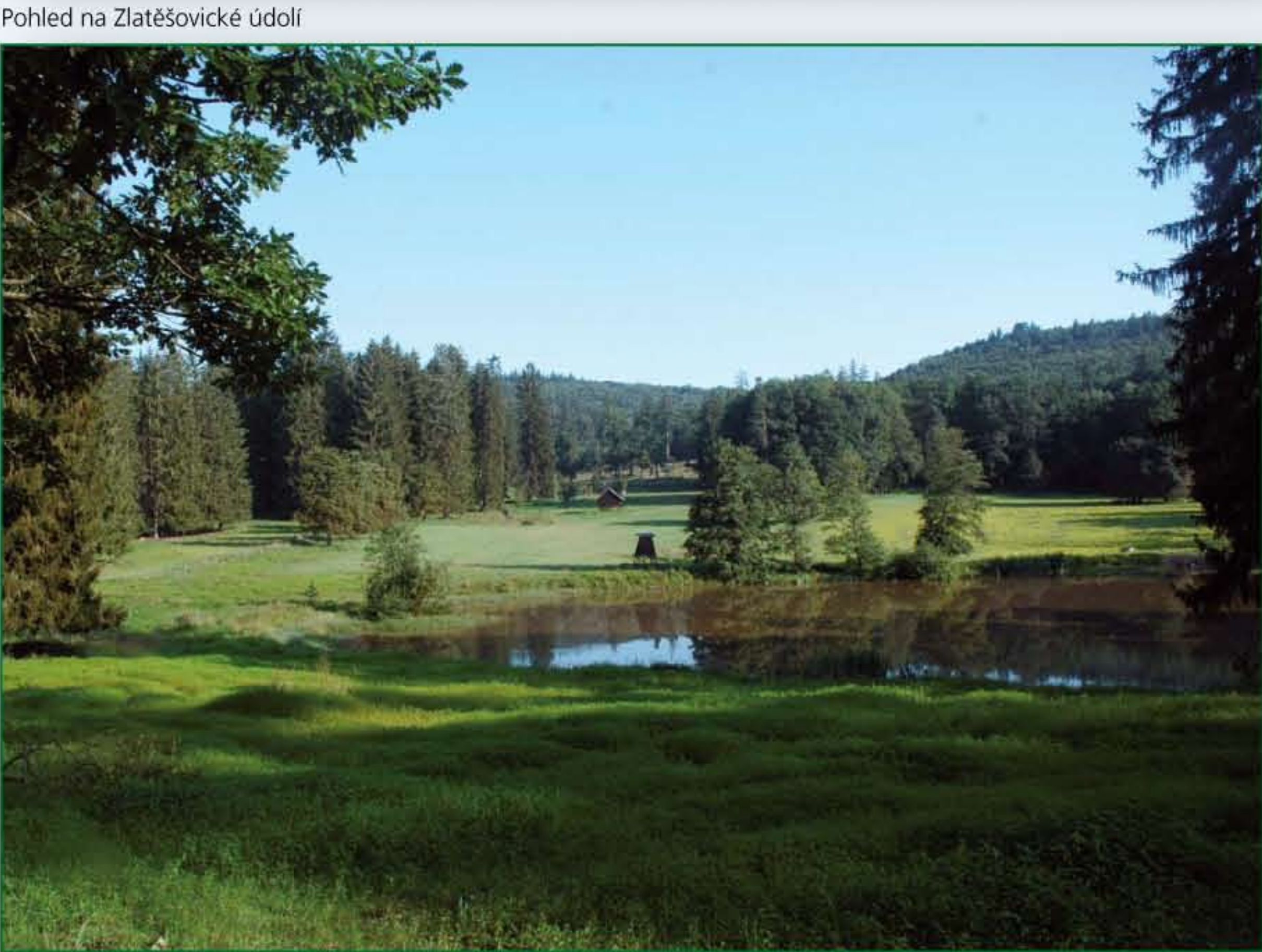
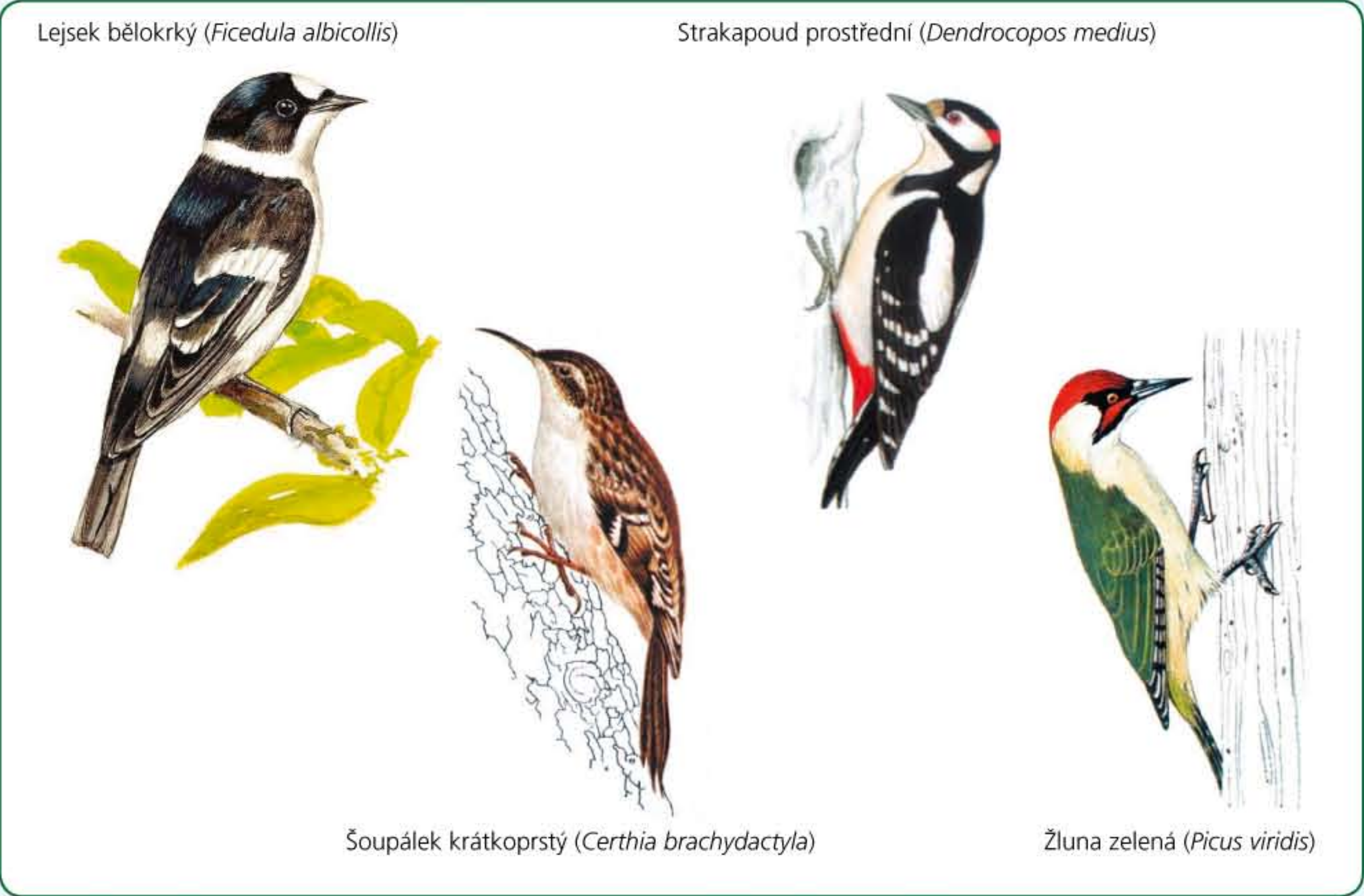
Zajímavosti

Uvnitř obory leží původní Schwarzenberská lovecká chata, nazývaná též jako lovecký zámček. Byla vystavěna v roce 1902 na Boubíně. Stála na polesí Včelná (německy Kellne), zároveň tam stála chata pro služebnictvo a kaple Sv. Huberta, kde se na Sv. Václava při jelení říji sloužila myslivecká mše. Kromě toho zde byl i kotel na vyvažování jeleních trofejí. Po pozemkové reformě v roce 1931 nechal chatu Jan Nepomuk ze Schwarzenbergu rozebrat a v původní podobě a z původních materiálů vystavět ve Staré Oboře, kde dodnes slouží jako reprezentační sídlo pro návštěvy a lovecké hosty, jimž poskytuje zázemí pro občerstvení a odpočinek.

Obě hlubocké obory patří do systému **NATURA 2000** – soustava chráněných území evropského významu. a zároveň je zde na území 3.321,57 ha vyhlášena **Ptačí oblast** (chráněné území vyhlášené za účelem ochrany ptáků), která mimo hlubocké obory zahrnuje ještě 3 maloplošná zvláště chráněná území – PR Karvanice, PR Libochovka, PP Baba.

Význam

Díky vysokému zastoupení listnatých dřevin v porostech dosahují zde neobvykle vysoké početnosti některé typické druhy ptáků evropského listnatého lesa. Jedná se především o strakapouda prostředního (*Dendrocopos medius*) a lejska bělokřkého (*Ficedula albicollis*). V oblasti jsou běžné i další druhy evropského listnatého lesa, jednak z řádu šplhavců – žluna zelená (*Picus viridis*), žluna šedá (*Picus canus*), strakapoud malý (*Dendrocopos minor*) a datel černý (*Dryocopus martius*), a také z řádu pěvců – šoupálek krátkoprstý (*Certhia brachydactyla*), rehek zahradní (*Phoenicurus phoenicurus*), lejsek šedý (*Muscicapa striata*) a dlask tlustozobý (*Coccothraustes coccothraustes*). Početnosti několika desítek párů dosahuje také holub doupňák (*Columba oenas*). Od roku 1990 ve Staré oboře pravidelně hnízdí pár orla mořského (*Haliaeetus albicilla*). Při průzkumu v r. 2001 byli dále zjištěni včelojed lesní (*Pernis apivorus*), krahujec obecný (*Accipiter nisus*), rorýs obecný (*Apus apus*), lejsek malý (*Ficedula parva*) a krkavec velký (*Corvus corax*).

K zamyšlení ...
Příroda vytvořila soběstačný les, který dokáže sám sebe uzdravovat. My vytváříme les, jenž vyžaduje stále větší vstupy zvenjšku – průmyslová hnojiva a pesticidy.

PODPOŘENO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO
REGIONÁLNÍ ROZVOJ
Směr budoucnost - cíl prosperita

